

Sfântul și slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul

Sfânta Vecernie (fără litie)

Duminică seara, săptămâna a 8-a după Rusalii, 20 iulie 2026

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce

umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo se găsesc târătoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătați, dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărană se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, (*aici se pomeneste și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (ecfonis): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n-a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut. Aliluia!

Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri. Aliluia!

Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur. Aliluia!

Fericiți toți cei ce nădăduiesc în El. Aliluia!

Scoală, Doamne! Mântuiește-mă, Dumnezeuul meu. Aliluia!

A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău binecuvântarea Ta. Aliluia!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Aliluia!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Aliluia!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară, cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul 1 (glasul Stihirilor)*

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiraric.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihurile la „Doamne, strigat-am...” , pe 8, glasul 1, *Podobie: Ceea ce ești bucuria...*

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu!
(Psalm 129: 1)

Cel ce pe Ilie Tesviteanul cu căruță de foc l-ai mutat de pe pământ, Cuvinte îndurate, pentru rugăciunile lui mântuiește-ne pe noi, cei ce Te slăvim cu credință și săvârșim, cu bucurie, dumnezeiasca și mântuitoarea lui pomenire.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele. (Psalm 129: 2)

Cel ce pe Ilie Tesviteanul cu căruță de foc l-ai mutat de pe pământ, Cuvinte îndurate, pentru rugăciunile lui mântuiește-ne pe noi, cei ce Te slăvim cu credință și săvârșim, cu bucurie, dumnezeiasca și mântuitoarea lui pomenire.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. (Psalm 129: 3-4)

Nu în cutremur, ci în vânt subțire ai văzut venirea lui Dumnezeu, Care te-a luminat de demult, Ilie, de Dumnezeu fericite, și în căruță cu patru cai fiind purtat, pe cer ai umblat cu străină vedere, minunat făcându-te, de Dumnezeu insuflate.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul. *(Psalm 129: 5-6)*

Pe popii cei de rușine cu sabia i-ai junghiat; cerul cu graiul l-ai oprit să nu plouă pe pământ, de râvnă dumnezeiască aprinzându-te, iar pe Elisei, prin aruncarea cojocului, l-ai umplut de dumnezeiesc har îndoit, înțelepte Ilie.

glasul al 2-lea, însuși glasul

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul. *(Psalm 129: 6)*

Doi luminători au răsărit lumii: prealuminații Ilie și Elisei. Unul, cu dumnezeiescul cuvânt, picăturile cerești le-a încuiat, pe împărați a muștrat și în căruță de foc la cer s-a suit, iar celălalt, apele neroditoare le-a vindecat și, îndoit har luând, apele Iordanului le-a trecut; și acum, cu îngerii dănuind, pentru noi se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui. *(Psalm 129: 7-8)*

Doi luminători au răsărit lumii: prealuminații Ilie și Elisei. Unul, cu dumnezeiescul cuvânt, picăturile cerești le-a încuiat, pe împărați a muștrat și în căruță de foc la cer s-a suit, iar celălalt, apele neroditoare le-a vindecat și, îndoit har luând, apele Iordanului le-a trecut; și acum, cu îngerii dănuind, pentru noi se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele. *(Psalm 116: 1)*

Căruța cea de foc purtătoare, care te-a ridicat pe tine ca într-o vârtje la cer, har de foc suflător ți-a dăruit, Ilie Tesvitene, ca să nu vezi moartea, până ce vei propovădui sfârșitul tuturor. Pentru aceasta, vino la noi, dându-ne învățătură din faptele tale.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac. *(Psalm 116: 2)*

Sfeșnic nestins al Bisericii, aprins cu râvnă dumnezeiască, Ilie Prorocule, cel ce ai încuiat picăturile cerești și de corbi ai fost hrănit; cel ce pe împăratul l-ai muștrat și pe popii stricați i-ai omorât; cel ce cu focul pogorât din cer pe cei de două ori câte cincizeci i-ai omorât; cel ce pe văduva împovărată de necazuri ai hrănit-o cu puțin untdelemn și pe fiul ei, prin rugăciune, l-ai înviat, iar apa cu foc ai ars-o; cel ce repejunile Iordanului cu picioarele neudate le-ai trecut; cel

ce, în căruță de foc, spre cer te-ai înălțat și lui Elisei îndoit har i-ai dat, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *a Sfântului, glasul al 6-lea*

Veniți, adunarea ortodocșilor, ca, adunându-ne astăzi în cinstita biserică a grăitorilor de Dumnezeu Proroci, cu psalmi să cântăm cuvioasă cântare lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Cel ce i-a preamărit pe ei; și, cu bucurie și cu veselie, să grăim: Bucură-te, înger pământesc și om ceresc, Ilie, cel cu nume mare; bucură-te, Elisei preacinstite, care ai luat îndoit har de la Dumnezeu. Bucurați-vă, apărători calzi și folositori și doctorii sufletelor și ai trupurilor poporului celui iubitor de Hristos. Izbăviți de toată asuprirea potrivnică, de necazuri și de toate primejdiile pe cei ce săvârșesc cu credință întru-tot-cinstită pomenirea voastră.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii (Dogmatica), glasul al 6-lea

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda, Preacurată, nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine cea curată a ieșit, în chip de negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi: nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre. *(se încheie melodios)*

Vohodul *(cu cădelnița)*

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: cântă

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenul *(de Duminică seara)*

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Strana: *(cântă pe glasul al 8-lea, Psalm 133: 1)*

Iată, acum binecuvântați pe Domnul toți slujitorii Domnului.

Stih: Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

Iată, acum binecuvântați pe Domnul toți slujitorii Domnului.

Iată, acum binecuvântați pe Domnul toți slujitorii Domnului.

Pareмии (din Minei, 2022)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Cartea a treia a Regilor, citire:

(17: 1-24)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Fost-a cuvântul Domnului către Ilie Prorocul să grăiască către Ahab: «Viu este Domnul Dumnezeul lui Israel, înaintea Căruia slujesc eu; în acești ani nu va fi nici rouă, nici ploaie decât numai când voi zice eu!». Și a zis Domnul către Ilie: «Du-te de aici, îndreaptă-te spre răsărit și te ascunde la pârâul Cherit, care este în fața Iordanului. Apă vei bea din acel pârâu, iar mâncare am poruncit corbilor să-ți aducă acolo!». Și a plecat Ilie și a făcut după cuvântul Domnului; s-a dus și a șezut la pârâul Cherit, care este în fața Iordanului. Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața, pâine și carne seara; iar apă bea din pârâu. După o vreme pârâul a secăt, nemaifiind ploaie pe pământ. Atunci a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând: «Scoală și du-te la Sarepta Sidonului și șezi acolo, căci iată am poruncit unei femei văduve să te hrănească!». Și s-a sculat el și s-a dus la Sarepta. Și când a ajuns la porțile cetății, iată o femeie văduvă aduna vreascuri și a chemat-o Ilie și i-a zis: «Adu-mi puțină apă să beau!». Și s-a dus să-i aducă, dar Ilie a strigat-o și i-a zis: «Adu-mi și o bucată de pâine să mâncăm!». Ea însă a zis: „Viu este Domnul Dumnezeul tău, n-am nici o fărmătură de pâine, ci numai o mână de făină într-un vas și puțin untdelemn într-un urcior. Și iată, am adunat câteva vreascuri și mă duc să o gătesc pentru mine și fiul meu și apoi să mâncăm și să murim!”. Atunci i-a zis Ilie: „Nu te teme, ci du-te și fă cum ai zis; dar fă mai întâi de acolo o turtă pentru mine și adu-mi-o, iar pentru tine și fiul tău vei face mai pe urmă; că așa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: «Făina din vas nu va scădea și untdelemnul din urcior nu se va împutina, până în ziua când va da Domnul ploaie pe pământ!».” Și s-a dus ea și a făcut așa cum i-a zis Ilie; și s-a hrănit ea și el și casa ei o bucată de vreme, căci făina din vas n-a scăzut și untdelemnul din urcior nu s-a împutinat, după cuvântul Domnului, grăit prin Ilie. După aceasta, s-a îmbolnăvit copilul femeii, stăpâna casei, și boala lui a fost atât de grea, că n-a mai rămas suflare într-însul. Și a zis ea către Ilie: „Ce ai

avut cu mine, omul lui Dumnezeu? Ai venit la mine ca să-mi pomenești păcatele mele și să-mi omori fiul?”. Iar Ilie a zis: „Dă-mi pe fiul tău!”. Și l-a luat din brațele ei și l-a suit în foișor unde ședea el și l-a pus pe patul său. Apoi a strigat Ilie către Domnul și a zis: «Doamne, Dumnezeul meu, oare și văduvei la care locuiesc îi faci rău, omorând pe fiul ei?». Și, suflând de trei ori peste copil, a strigat către Domnul și a zis: «Doamne, Dumnezeul meu, să se întoarcă sufletul acestui copil în el!». Și a ascultat Domnul glasul lui Ilie; și s-a întors sufletul copilului aceluia în el și a înviat. Și a luat Ilie copilul și s-a coborât cu el din foișor în casă și l-a dat mamei sale și a zis Ilie: „Iată, copilul tău este viu!”. Atunci a zis femeia către Ilie: „Acum cunosc și eu că tu ești omul lui Dumnezeu și cu adevărat cuvântul lui Dumnezeu este în gura ta!”. *(se încheie melodios)*

Paremia a doua

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Cartea a treia a Regilor, citire:

(18: 1, 17-42, 45-46 – 19: 1-10, 15-16)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Fost-a cuvântul Domnului către Ilie, în anul al treilea al împărăției lui Ahab, zicând: «Du-te și te arată lui Ahab, că voi da ploaie pe pământ». Și, când a văzut Ahab pe Ilie, i-a zis: „Tu ești oare cel ce aduce nenorociri peste Israel?”. Iar Ilie a zis: „Nu eu sunt cel ce aduce nenorocire peste Israel, ci tu și casa tatălui tău, pentru că ați părăsit poruncile Domnului și mergeți după baali. Trimite, dar, acum și adună la mine, în muntele Carmel, tot Israelul, dimpreună cu cei patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal și cu cei patru sute de proroci ai Așerei, care mănâncă la masa Izabelei”. Și a trimis Ahab pe toți fiii lui Israel și a luat pe toți prorocii în muntele Carmel. Atunci s-a apropiat Ilie de tot poporul și a zis: „Până când veți șchiopăta de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați Lui! Și dacă este Baal, urmați aceluia”. Poporul însă n-a răspuns nimic. Și a zis Ilie către popor: „Proroc al Domnului am rămas numai eu singur, iar proroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci de oameni și proroci ai Așerei patru sute. Dați-ne doi viței; ei să-și aleagă unul, să-l taie bucăți și să-l pună pe lemne, dar foc să nu facă, iar eu voi tăia bucăți pe celălalt vițel și-l voi pune pe lemne și foc nu voi face. Apoi voi să chemați numele dumnezeului vostru, iar eu voi chema numele Domnului Dumnezeului meu. Și Dumnezeul Care va răspunde cu foc, Acela este Dumnezeu”. Și a răspuns tot poporul: „Bine ai grăit!”. Și a zis Ilie prorocilor lui Baal: „Să vă alegeți un vițel și să-l pregătiți

voi înainte, căci sunteți mai mulți și să chemați numele dumnezeului vostru, dar foc să nu faceți”. Și au luat ei vițelul care li s-a dat și l-au pregătit și au chemat numele lui Baal de dimineață până la amiază, zicând: „Baale, auzi-ne!”. Dar n-a fost nici glas, nici răspuns. Și săreau împrejurul jertfelnicului pe care-l făcuseră. Iar pe la amiază, Ilie a început să râdă de ei și zicea: „Strigați mai tare, că doar este dumnezeu! Poate stă de vorbă cu cineva, sau se îndeletnicește cu ceva, sau este în călătorie, sau poate doarme; strigați tare să se trezească!”. Și ei strigau cu glas mai tare și se înțepau, după obiceiul lor, cu săbii și cu lănci, până ce curgea sânge. Trecuse acum de amiază și ei s-au zbuciumat mereu până la timpul jertfei. Dar n-a fost nici glas, nici răspuns, nici auzire. Atunci a zis Ilie Tesviteanul către prorocii lui Baal: „Dați-vă acum la o parte, ca să-mi săvârșesc și eu jertfa mea!”. Și s-au dat la o parte. Atunci a zis Ilie către popor: „Apropiți-vă de mine!”. Și s-a apropiat tot poporul de el. Și a făcut jertfelnicul Domnului ce fusese dărâmat; a luat Ilie douăsprezece pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, către care a zis Domnul: «Israel va fi numele tău!». Și a zidit din pietrele acelea jertfelnicul în numele Domnului, făcând împrejurul jertfelnicului șanț în care încăpeau două măsuri de sămânță; a așezat lemnele pe jertfelnic, a tăiat vițelul bucăți și le-a pus pe el și a zis: „Umpleți patru cofe cu apă și le turnați peste jertfa arderii de tot și peste lemne!”. Și au făcut așa. Apoi a zis: „Faceți aceasta a doua oară!”. Și au făcut la fel a doua oară. Și a zis: „Faceți așa și a treia oară!”. Și umbla apa împrejurul jertfelnicului și șanțul se umpluse de apă. Iar la vremea jertfei de seară, s-a apropiat Ilie prorocul și a strigat la cer și a zis: «Doamne Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israel! Auzi-mă, Doamne, auzi-mă acum cu foc, ca să cunoască astăzi poporul acesta că Tu singur ești Dumnezeu în Israel și că eu sunt slujitorul Tău. Auzi-mă, Doamne, auzi-mă, ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești Dumnezeu și că Tu le întorci inima la Tine!». Și s-a pogorât foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot și lemnele și pietrele și țărâna și a mistuit și toată apa care era în șanț. Și tot poporul, când a văzut aceasta, a căzut cu fața la pământ și a zis: «Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu!». Iar Ilie le-a zis: „Prinde-ți pe prorocii lui Baal, ca să nu scape nici unul dintre ei!”. Și i-au prins, și s-a dus Ilie la pârlul Chișonului și i-a junghiat acolo. Apoi a zis Ilie către Ahab: „Du-te de mănâncă și bea, că se aude vuiet de ploaie!”. Și a plecat Ahab să mănânce și să bea; iar Ilie s-a suit în vârful Carmelului și s-a aplecat la pământ până a atins genunchii cu fața sa. Și cerul s-a întunecat de nori și s-a pornit vijelie și ploaie mare. Iar Ahab, suindu-se în căruță, s-a dus la Izreel. Iar mâna Domnului a fost peste Ilie, care, încingându-și mijlocul, a alergat înaintea lui

Ahab, până la Izreel. Și a spus Ahab Izabelei tot ce a făcut Ilie și cum a ucis pe toți prorocii cu sabia. Atunci a trimis Izabela un vestitor la Ilie, să îi spună: „Dacă tu ești Ilie și eu Izabela, așa și așa să-mi faci dumnezeii, ba încă și mai multe, dacă mâine pe vremea aceasta nu voi face cu viața ta la fel cum ai făcut și tu cu fiecare dintre ei!”. Când a auzit Ilie aceasta, s-a sculat și a plecat, să-și scape viața, și a venit la Beer-Șeba, care este în Iuda, și și-a lăsat ucenicul acolo, iar el s-a dus mai departe în pustiu, cale de o zi, și s-a așezat sub un ienupăr și își ruga moartea, zicând: «Îmi ajunge acum, Doamne! Ia-mi sufletul că nu sunt eu mai bun decât părinții mei!». Și s-a culcat și a adormit acolo sub ienupăr. Și iată un înger l-a atins și i-a zis: «Scoală de mănâncă și bea!». Și a căutat Ilie și iată, la căpătâiul lui, o turtă coaptă în vatră și un urcior cu apă. Și a mâncat și a băut și a adormit iar. Dar iată îngerul Domnului s-a întors a doua oară, s-a atins de el și a zis: «Scoală de mănâncă și bea, că lungă-ți este calea!». Și s-a sculat Ilie și a mâncat și a băut și, întărindu-se cu acea mâncare, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți, până la Horeb, muntele lui Dumnezeu. Și a intrat acolo într-o peșteră și a rămas acolo. Și iată cuvântul Domnului a fost către el și i-a zis: «Ce faci aici, Ilie?» Iar Ilie a zis: «Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeul Savaot; căci fiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au dărâmat jertfelnicele Tale și pe prorocii Tăi i-au ucis cu sabia, rămânând numai eu singur, dar caută să ia și sufletul meu!». Și a zis Domnul: «Mergi și întoarce-te pe calea ta prin pustiu la Damasc și, când vei ajunge acolo, să ungi rege peste Siria pe Hazael; pe Iehu, fiul lui Nimși, să-l ungi rege peste Israel; iar pe Elisei, fiul lui Șafat din Abel-Mehola, să-l ungi proroc în locul tău!». *(se încheie melodios)*

Paremia a treia

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Cartea a treia și a patra a Regilor, citire:

(3 Regi 19: 19-20; 4 Regi 2: 1, 6-14)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Atunci a plecat Ilie de acolo și a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, arând; acesta avea douăsprezece perechi de boi la pluguri și la perechea a douăsprezecea era el însuși. Și Ilie a trecut pe lângă el, aruncându-i cojocul. Atunci a lăsat Elisei boii și a alergat după Ilie, și îi sluja lui. Iar, în vremea când Domnul a vrut să înalțe pe Ilie în vârtej de vânt ca la cer, Ilie a plecat cu Elisei din Ghilgal. A zis Ilie către Elisei: «Rămâi aici, căci Domnul mă trimite la Iordan!» Iar Elisei a răspuns: «Cât este de adevărat că Domnul este viu și cum este viu și sufletul tău, tot așa

de adevărat este că nu te voi lăsa singur!». Și s-au dus amândoi; s-au dus și cincizeci din fiii prorocilor și au stat deoparte în fața lor, iar ei amândoi ședeau lângă Iordan. Atunci, luând Ilie cojocul său și strângând-o vălătuc, a lovit cu ea apa și aceasta s-a strâns la dreapta și la stânga și au trecut, ca pe uscat. Iar după ce au trecut, a zis Ilie către Elisei: «Cere ce să-ți fac, înainte de a fi luat de la tine». Iar Elisei a zis: «Duhul care este în tine să fie îndoit în mine!». Răspuns-a Ilie: «Greu lucru ceri! Dar de mă vei vedea când voi fi luat de la tine, va fi așa; iar de nu mă vei vedea, nu va fi». Pe când mergeau ei așa pe drum și grăiau, deodată s-a ivit un car de foc și cai de foc și, despărțindu-i pe unul de altul, a ridicat pe Ilie în vârtej de vânt ca la cer. Iar Elisei se uita și striga: «Părinte, părinte, carul lui Israel și caii lui!». Și apoi nu l-a mai văzut. Și apucându-și hainele, le-a sfâșiat în două. Apoi, apucând cojocul lui Ilie, care căzuse de la acesta, s-a întors înapoi și s-a oprit pe malul Iordanului. Și a luat cojocul lui Ilie, care căzuse de la acesta, și a lovit apa cu el, zicând: «Unde este Domnul Dumnezeul lui Ilie încă și acum?». Și lovind, apa s-a tras la dreapta și la stânga și a trecut Elisei. *(se încheie lung, melodios)*

Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul nostru (N)...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni; pentru cârmuitorii țării noastre...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru frații noștri, preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomenirii ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului locașului acestuia.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Aici pot fi introduse ectenii speciale.)

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea, așteptând de la Tine mare și multă milă.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Preotul zice Rugăciunea cererii stăruitoare: Doamne, Dumnezeul nostru...)

Preotul (ecfonisul): Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(apoi îndată citește)*

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace și întru pocăință a o săvârșii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Pe Preasfânta, curată, preabinecuvântată, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Bun și Iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: (rar) Ție, Doamne. [Preotul zice **în taină** această rugăciune (a plecării capetelor): Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, și în această seară și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și relele aduceri aminte.]

Preotul: Fie stăpânirea Împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

STIHOAVNA

Stihirile, din Minei, glasul al 4-lea, Podobie: Cel ce de sus ești chemat...

Cel ce mai înainte de zămislire a fost sfințit, îngerul cel trupesc, mintea cea de foc, omul cel ceresc, dumnezeiescul înaintemergător al venirii lui Hristos celei de a doua, Ilie măritul, temeiul Prorocilor, duhovnicește împreună a chemat pe iubitorii de prăznuire să prăznuiască dumnezeiască pomenirea lui. Pentru ale cărui rugăciuni păzește pe poporul Tău, Hristoase, Dumnezeul nostru, netulburat de toată vătămarea celui viclean.

Stih: Nu vă atingeți de unșii Mei și nu vicleniți împotriva Prorocilor Mei.

Gânditorul de cele cerești, Ilie Prorocul, văzând pe Israel spurcând toate cele ce sunt de la Domnul Dumnezeu și de idoli lipindu-se, cu râvnă fiind aprins, norii a oprit și pământul a uscat și cerurile prin cuvânt le-a încuiat, zicând: „Nu va fi picătură de ploaie pe pământ, decât prin graiul meu”. Acesta este ospățător acum, ca unul care ne dă din destul dar negrăit nouă, celor ce-l cinstim cu credință.

Stih: Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec.

Cel ce ai fost văzător al tainelor celor negrăite, tu apele Iordanului le-ai despărțit, înșelăciunea idolească în cenușă ai prefăcut-o cu fulgerul dumnezeieștilor tale cuvinte, pe cel călcător de lege l-ai muștrat, pe popii cei fără de lege i-ai omorât și jertfa prin rugăciune ai ars-o. Iar acum, cărbunii cei aprinși ai patimilor și ai necazurilor dreptcredincioșilor stinge-i, Ilie, cu focul rugăciunii tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Prorocului, glasul al 6-lea

Prorocule propovăduitor al lui Hristos, de scaunul slavei niciodată nu te desparți și la fiecare bolnav pururea stai de față, și, cu cei de sus slujind, de lume bine grăiești, pretutindeni fiind preamărit; cere curățire sufletelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 6-lea

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții. Ție ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Prorocul Ilie, să se miluiască sufletele noastre.

Strana: (îndată zice sau cântă)

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace. Că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel.

Și îndată zice (închinându-ne de trei ori):

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie Împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Și îndată cântă*

Troparul Sfântului Proroc Ilie Tesviteanul, glasul al 4-lea

Cel ce a fost înger în trup, temeiul prorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie slăvitul, care a trimis de sus lui Elisei dar, izgonește bolile și pe cei leproși îi curățește. Pentru aceasta, și celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăște tămăduiri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, glasul al 4-lea

Taina cea din veac ascunsă și de Îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru

unire neamestecată și Crucea de voie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre. *(se încheie lung, melodios)*

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte binecuvântează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeuul nostru, nădejdea noastră, Slavă Ție.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților, slăviților și întrutot lăudaților Apostoli, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului și slăvitului Proroc Ilie, a cărui pomenire o săvârșim, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana, și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un Bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri ...

Strana: Amin.